

PĀRVALDĪŠANA GRŪTOS LAIKOS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2L 20:1–22, 1L 21:1–14, 2Pēt 3:3–12, 1Jņ 2:15–17, Atkl 13:11–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Nes Dievam pateicību kā upuri un tā pildi Visuaugstākajam savus solījumus! Un piesauc Mani bēdu laikā, tad Es izglābšu tevi, un tev būs Mani godāt!” (Ps 50:14, 15)

Reizēm liekas, ka mūsu pasaule virpuļo ārā no kontroles: kari, asinsizliešana, noziedzība, netikumi, dabas katastrofas, pandēmijas, ekonomiskā nestabilitāte, korupcija un daudz kas cits. Individīdiem un ģimenēm ir spēcīga vēlme vispirms domāt par savu izdzīvošanu. Attiecīgi daudz domu ir par to, kā atrast drošību šajos neskaidrajos laikos, kas, protams, ir saprotami.

Dzīves pūliņi aizņem lielu daļu ikdienas uzmanības. Parādi, kas jāmaksā, bērni, kas jāaudzina, īpašumi, kas jāuztur, prasa daudz laika un pārdomu. Un, protams, mums vajag apgērību, pārtiku un pajumti. Kalna svētrunā Jēzus runāja par šīm pamatvajadzībām un tad apliecināja: “.. jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag. Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.” (Mt 6:32, 33)

Pārbaudījumu laikā, kad mums vairāk nekā jebkad jāpaļaujas uz Kungu, ir daži konkrēti soļi, kuru pamatā ir Bībeles principi un kas mums būtu jāievēro.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. martā.

Dievs pirmajā vietā

Izlasi 2L 20:1–22. Kādus svarīgus garīgus principus mēs varam paņemt sev no šī stāsta, lai arī kādas cīņas mēs piedzīvotu? _____

Tuvu Jošafāta valdīšanas beigām tika iekarota Jūdeja. Jošafāts bija drosmīgs un varoņīgs vīrs. Gadiem viņš bija stiprinājis savu armiju un nocietinājis pilsētas. Viņš bija labi sagatavots stāties pretī gandrīz jebkuram ienaidniekam. Tomēr šajā krīzē viņš nepaļāvās uz savu spēku, bet gan uz Dieva spēku. Viņš meklēja Kungu un izsludināja gavēni visā Jūdejā. Tauta pulcējās kopā tempļa pagalmā, kā Salamans bija licis darīt briesmu gadījumā. Visi Jūdejas vīri stāvēja Kunga priekšā kopā ar sievietēm un bērniem. Viņi lūdza Dievam radīt sajukumu ienaidnieka rindās, lai Viņa vārds varētu tikt pagodināts. Tad ķēniņš lūdza: “Ak, mūsu Dievs! Vai Tu negribi viņu vidū tiesu spriest? Jo mums nav spēka pret šo tik lielo pulku, kas nāk pret mums, un mēs nezinām, ko lai darām, bet uz Tevi mēs paceļam savas acis.” (2L 20:12)

Pēc tam, kad viņi sevi bija šādi nodevuši Dievam, Kunga Gars nāca pār Dieva vīru, kurš teica: “Nebīstieties un neļaujieties samulsināties šī lielā pulka priekšā, jo šī kauja nav jūsu kauja, bet tas ir Dieva karš! [...] šinī kaujā jums pašiem nebūs jākaujas: esiet tikai klāt, ieņemiet vietas un vērojiet, kā Tas Kungs jūs, Jūda, un tevi, Jeruzaleme, izglābs!” (2L 20:15–17)

Nākamajā rītā agri ķēniņš sapulcināja tautu ar levītu kori priekšā dziedāt slavu Dievam. Tad viņš pamācīja tautu: “Klausiet mani, Jūdas un Jeruzalemes iedzīvotāji! Ticiet Tam Kungam, savam Dievam, – un jūs būsiet nodrošināti! Ticiet Viņam praviešiem, tad jūs uzvarēsiet.” (2L 20:20) Tad koris sāka dziedāt un viņu ienaidnieki iznīcināja cits citu, un “neviens nebija izglābies” (2L 20:24). Jūdas vīriem vajadzēja trīs dienas, lai savāktu laupījumu, un ceturtajā dienā viņi atgriezās Jeruzalemē dziedādami.

Protams, Dievs, kas atbrīvoja viņus, ir tas pats Dievs, ko mēs mīlam un pielūdzam, un Viņa spēks šodien ir tikpat liels kā toreiz. Mūsu izaicinājums ir uzticēties Viņam un Viņa vadībai.

Izlasi 2L 20:20. Ko īpašu šim pantam vajadzētu nozīmēt septītās dienas adventistiem?

Uzticieties Dievam, nevis saviem resursiem

Ķēniņam Dāvidam vajadzēja rīkoties gudrāk. Viņam no sava vislabākā drauga Jonatāna pieredzes vajadzēja zināt, ka tad, ja tev ir derības attiecības ar Dievu, tad nav svarīgi, cik tev ir vīru – daži vai daudzi. Dievs var dot tev uzvaru. Bībelē 1Sam 14:1–23 ir uzrakstīts stāsts par Saula dēlu Jonatānu un viņa ieroču nesēju, kā viņi sakāva veselu filistiešu garnizonu ar Dieva palīdzību. Bet, neskatoties uz šo pieredzi un daudziem citiem piedzīvojumiem Dieva ļaužu vēsturē, ķēniņš Dāvids, kad viņam pienāca grūti laiki, ļāva sātānam sevi kārdināt uzticēties savam spēkam un atjautībai.

Izlasi 1L 21:1–14. Kāpēc Dāvids nolēma skaitīt israēliešus jeb saskaitīt savus karavīrus? Kāpēc viņa karavadonis Joābs gribēja viņu no tā atrunāt? _____

Ņemiet vērā, ka saskaitīt karavīrus bija sātana ideja. Viņš kārdināja Dāvidu paļauties uz saviem spēkiem, nevis uz Dieva aizgādību un aizsardzību. Joābs, Israēla armijas vadītājs, mēģināja pārliecināt Dāvidu neskaitīt Izraēlu, jo viņš bija piedzīvojis, kā Dievs darbojas Israēla labā, taču Dāvids pieprasīja, lai skaitīšana tiktu turpināta. Kā atklāj pieraksts, viņa rīcība tautai atnesa postu.

Neviens nekad nav veltīgi uzticējies Dievam. Ikreiz, kad jūs cīnāties par Kungu, sagatavojieties. Un sagatavojies labi. Ir kāda atziņa, kas piedēvēta britu valdniekam Oliveram Kromvelam (1599–1658), kurš pirms kaujas teica savai armijai: “Paļaujieties uz Dievu, mani zēni, un turiet savu pulveri sausu!” (Ar pulveri domāts šaujampulveris.) Citiem vārdiem, dariet visu iespējamo, lai gūtu panākumus, bet tajā pašā laikā saprotiet, ka tikai Dievs var dot jums uzvaru.

Mūsu kontekstā ir ļoti vilinoši uzticēties godīgai varai vai mūsu banku kontiem, taču katrā Bībelē minētajā krīzē, kad cilvēki paļāvās uz Dievu, Viņš pagodināja viņu uzticību un nodrošināja tos.

Pašreizējo laiku mums vajadzētu izmantot, lai sakārtotu attiecības ar Dievu, atbrīvotos no parādiem un būtu dāsni ar to, kas mums ir dots. Saskaņā ar senas dziesmas vārdiem, “ja mums kādreiz ir bijis vajadzīgs Kungs, mums Viņš noteikti ir vajadzīgs tagad”.

Kā iegūt īsto līdzsvaru starp to, ka mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos, piemēram, iegūstam finansiālu drošību, un tajā pašā laikā visās lietās uzticamies Kungam? _____

Laiks vienkāršot?

Ko septītās dienas adventistiem vajadzētu darīt grūtos laikos? Vai mēs noslīdam izdzīvošanas režīmā? Nē, patiesībā pareizi ir tieši pretējais. Tā kā mēs zinām, ka pasaules gals un Kristus otrā nākšana ir tuvu, mēs vēlamies izmantot savus aktīvus, lai pastāstītu citiem labo evaņģēlija vēsti un ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. Mēs saprotam, ka drīz kādu dienu viss uz šīs zemes sadegs.

Izlasi 2Pēt 3:3–12. Ko Pēteris mums pasaka ar šiem vārdiem? _____

No Dieva Vārda mēs saprotam, ka Viņš nesūtīs transportu, lai aizvestu mūsu mantas uz Debesīm. Tas viss tiks sadedzināts pēdējā ugunsgrēkā, kad visas grēka un ļaunuma pēdas, izņemot rētas Kristus rokās, tiks iznīcinātas uz visiem laikiem.

Tad ko mums darīt ar saviem īpašumiem? “Tagad mūsu brāļiem vajadzētu samazināt savus īpašumus, nevis tos vairot. Mēs gatavojamies pārcelties uz labāku zemi, uz Debesīm. Tad nebūsim zemes iemītņieki, bet saliksim lietas pēc iespējas kompaktākā apjomā.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 59. lpp.)

Protams, viņa šos vārdus rakstīja pirms vairāk nekā gadsimta! Bet princips vienalga ir tas pats: laika vienmēr ir maz, jo mūsu dzīve ir īsa. Kas gan ir 60, 80 vai pat 100 gadu (ja jums ir labi gēni un labi veselības ieradumi) pretstatā mūžībai? Jūsu dzīve var izbeigties, pirms jūs pabeidzat lasīt šīs nedēļas tēmu, un nākamais, ko jūs ieraudzīsiet, ir Jēzus Otrā atnākšana. (Tas nu gan būtu ātri, vai ne?)

Mums Kā septītās dienas adventistiem vienmēr vajadzētu dzīvot mūžības gaismā. Jā, protams, mums ir smagi jāstrādā, lai apgādātu sevi un ģimeni. Ja esam svētīti ar bagātību, tad nav nekas nepareizs to baudīt, ja vien mēs nekļūstam mantkārīgi un esam dāsni pret trūkcietējiem. Tomēr mums vienmēr vajadzētu atcerēties, ka, lai arī ko mēs šeit uzkrājam, tas ir pārejošs, gaistošs, un, ja mēs nebūsim piesardzīgi, tad tam ir potenciāls mūs garīgi sabojāt.

Ja tu zinātu, ka Jēzus nāks pēc desmit gadiem, ko tu mainītu savā dzīvē? Un ja pēc pieciem gadiem? Vai pēc trim gadiem? _____

Prioritātes

Gan Jēzus līdzības un mācības, gan Bībeles varoņu stāsti, gan arī Elenas Vaitas padomi skaidri norāda, ka nav daļējas nodošanās Kristum. Vai nu mēs esam nostājušies Kunga pusē, vai arī neesam.

Kad Jēzum rakstu mācītājs jautāja, kurš bauslis ir vislielākais, Jēzus atbildēja: “Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka.” (Mk 12:30) Ja mēs visu atdodam Kristum, nekā nepaliek pāri citam kungam. Tieši tā ir, un tā tam vajadzētu būt.

Izlasi Mt 6:24. Kāda ir tava pieredze attiecībā uz šo vārdu patiesumu? _____

Ievēro, Jēzus neteica, ka ir grūti kalpot Dievam un naudai vai ka ir jābūt piesardzīgam, kā jūs kalpojat abiem. Viņš teica, ka to nevar izdarīt. Punkts. Šai domai vajadzētu būt mazliet baisai un biedējošai (Fil 2:12).

Izlasi 1Jņ 2:15–17. Kā šīs trīs lietas atklājas mūsu pasaulē, un kāpēc briesmas, ko tās var atnest, reizēm ir viltīgākas, nekā mēs domājam? _____

Nav brīnums, ka Pāvils rakstīja: “Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām.” (Kol 3:2) Protams, to ir vieglāk pateikt, nekā izdarīt, jo pasaules lietas ir mūsu acu priekšā katru dienu. Spēcīgi vilina “viss, kas ir pasaulē”. Vilkme gūt tūlītēju apmierinājumu būs vienmēr, čukstot mums ausīs vai atlokot mūsu kreiklu piedurknes, vai arī darot abus. Vai pat visuzticamākie kristieši nav izjutuši vilkmi uz “pasaules lietām”? Pat ar zināšanām, ka kādu dienu tas viss beigsies, mēs vienalga izjūtam vilkmi, vai ne? Tomēr labā vēsts ir, ka mēs nedrīkstam tai ļaut aizvilkt mūs prom no Kunga.

Izlasi 2Pēt 3:10–14. Kā tam, ko Pēteris šeit pasaka, vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvesveidu, ieskaitot to, ko mēs darām ar saviem resursiem? _____

Kad nevar pirkt vai pārdot

Bībele aino sājū pasaules ainu pirms Jēzus Otrās nāksanas. Daniēls runā par “bēdu laikiem, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam” (Dan 12:1). Pārdomājot dažādus bēdu laikus pagātnē, tam, par ko viņš šeit runā, vajadzētu būt pavisam slikti.

Atklāsmes grāmata arī ziņo par bēdu laikiem pirms Kristus atgriešanās.

Izlasi Atkl 13:11–17. Kā finansiālie jautājumi iedēras gala laika vajāšanās? _____

Nevarēs pirkt un pārdot? Cik liela daļa mūsu dzīves ir saistīta ar pirkšanu un pārdošanu? Mūsu darbs vienā ziņā ir sava laika un prasmju, kā arī labumu pārdošana tiem, kas tos vēlas pirkt. Nebūt spējīgiem pirkt vai pārdot nozīmē nebūt spējīgiem funkcionēt sabiedrībā. Tas nozīmē, ka spiediens uz tiem, kas paliek uzticīgi, būs milzīgs. Pie tam – jo vairāk naudas jums būs, jo lielāka būs jūsu līdzdalība šajā pasaulē, vismaz materiālo īpašumu ziņā, un tāpēc, protams, spiediens pielāgoties būs vēl spēcīgāks.

Kā tad lai mēs sagatavojamies? Mēs gatavojamies tagad, pārliecinoties, ka Dieva žēlastībā neesam savas naudas – pasaules lietu – vergi. Ja mēs neesam piesaistīti tai tagad, tad arī nebūsim tad, kad mums būs tā jāatstāj, lai paliktu uzticīgi.

Izlasi 5Moz 14:22 un 23. panta pēdējo daļu. Kas Dieva ļaudīm katru gadu bija jādara ar saviem ienākumiem? Kāpēc Dievs prasīja viņiem to darīt? _____

Dievs ar Mozus starpniecību paskaidroja, kāds ir viens no iemesliem, kāpēc Viņš ir ieviesis desmitās tiesas sistēmu: “Lai tu mācītos To Kungu, savu Dievu, būties visu savu mūžu.” (5Moz 14:23) Poētiskā Ps 31:19 paralēlismā mēs redzam, ka bijība ir sinonīms uzticībai.

“Cik liela ir Tava žēlastība,
ko Tu glabā tiem, kas Tevi bīstas,
ko Tu parādi ļaužu priekšā tiem, kas Tev uzticas.” (NKJV)

Šīs paralēlās rindas rāda, ka būties Kungu nozīmē Viņam uzticēties. Tāpēc mēs saprotam, ka Dievs iecēla desmitās tiesas sistēmu, lai pasargātu mūs no savtības un iedrošinātu mūs uzticēties Viņam – ka Viņš par mums gādās. Lai gan uzticība desmitajā noteikti nav garantija, ka cilvēki paliks uzticīgi līdz galam, tie, kas nav uzticīgi desmitajā, noteikti noliek sevi grūtā situācijā.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lai gan Bībelē nebrīdina pret bagātību, nevienā vietā arī nav runāts par to, ka bagātība vairotu garīgu nodošanos. Tieši otrādi, bagātība var aizvest no Dieva. “Mīlestība uz naudu un ilgas pēc bagātības ir zelta ķēde, kas saista viņus (cilvēkus) ar sātanu.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus”, 44. lpp.)

Kopš kristietības dibināšanas neviena draudze nekad nav baudījusi tādu bagātību un ērtības, kādas mūsdienās baudām daudzās pasaules valstīs. Jautājums ir: par kādu cenu? Šāda pārticība noteikti ietekmē mūsu garīgumu – un arī ne uz labu. Kā gan lai tas varētu nākt par labu? Kopš kura laika bagātība un materiālā pārpilnība ir veicinājusi kristiešu pašizliedzības un pašuzpurēšanās tikumus? Vai, atgriežoties mājās pie ledusskapjiem, kuros ir vairāk pārtikas, nekā mēs spējam apēst, atļaujoties būt divu automašīnu īpašniekiem, ikgadēju atvaļinājumu, iepirkšanos tiešsaistē, kā arī jaunāko mājas datoru un viedtālrunu izmantošanu, kļūst vieglāk nemīlēt pasauli un to, kas ir pasaulē? Lai gan daudziem draudzes locekļiem nav šādu greznību, tomēr daudziem tādas ir – un tas apdraud viņu dvēseles. Šeit nav runa par “bagātajiem”, tādiem kā miljonnāri un citi. Viņi vismaz zina, ka ir bagāti un (ja vēlas) var ņemt vērā viņiem dotos Bībeles brīdinājumus. Ir runa par daudziem vidusšķiras cilvēkiem, kuri – ar saviem dārgajiem viedtālruniem, iMac datoriem, gaisa kondicionieriem un apvidus auto – ir pietiekami apmuļķoti, lai domātu, ka tāpēc, ka viņi ir tikai “vidusšķira”, viņus neapdraud pašu labklājība. Tāpēc desmitā tiesa var būt spēcīgs garīgs līdzeklis pret bagātības ietekmi arī tiem, kas nav īpaši “bagāti”.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pat ja mēs neesam bagāti pēc pasaules standartiem, kāpēc ikkatram vajadzētu novērot savu attieksmi pret naudu un bagātību?
2. Ko praktisku mēs varam darīt, ja neskaita desmitās tiesas došanu, kas palīdzētu mums pārliecināties, ka neesam pārāk ierauti šīs pasaules lietās?
3. Kas varētu notikt ar tevi rīt, ja pēkšņi tu nevarētu pirkt vai pārdot, jo tiec pieskaitīts tiem, kas “tur Dieva baušļus un Jēzus ticību” (Atkl 14:12, NKJV)? Kā tad klātos tavai ticībai?